

Nowe odkrycie w Aleksandrii: rzymska mozaika na Kom el-Dikka

Po raz kolejny stanowisko Kom el-Dikka w Aleksandrii było sceną ważnego odkrycia: badacze z Centrum Archeologii Śródziemnomorskiej UW odsłoniли tam nową mozaikę z okresu rzymskiego

Stanowisko położone w sercu antycznego miasta jest badane od 1960 r. przez ekipę CAŚ UW, we współpracy z Ministerstwem Starożytności Egiptu. Odkopano tam duży fragment późnoantycznej zabudowy (z IV–VII wieku), w tym niewielki teatr, cesarskie łaźnie oraz unikalny zespół 22 sal wykładowych – pozostałości starożytnego „uniwersytetu”. Można je teraz zwiedzać w Parku Archeologicznym, utworzonym we współpracy z polskimi archeologami i konserwatorami.

W ostatnich latach prace wykopaliskowe koncentrują się na badaniach architektury mieszkalnej rzymskiej Aleksandrii (I–III wiek), która jak dotąd była słabo poznana. – *Skądinąd wiadomo, że budynki z tego okresu mogą być bogato zdobione, co znalazło potwierdzenie w naszych tegorocznych odkryciach* – opowiada dr Grzegorz Majcherek, kierownik misji CAŚ UW w Aleksandrii. – *W jednym z domów mieszkalnych odkryliśmy piękną mozaikową posadzkę* – wyjaśnia archeolog.

Główne pole tej wielobarwnej posadzki, która mierzy 2,6 x 2,6 m, składa się z sześciu heksagonalnych paneli zdobionych kwiatami lotosu i obramowanych wijącymi się ornamentami. W pozostałych polach umieszczono pąki lotosu. Cała kompozycja mozaiki, którą uzupełnia dekoracja z astragali i rozet, jest typowa dla *triclinium*, czyli paradnej izby jadalnej rzymskiego domu.

Kompozycja z użyciem koła wpisanego w kwadrat, niezwykle popularna w rzymskim Egipcie, uważana jest za element charakterystyczny dla stylu aleksandryjskiego. To najnowsze odkrycie, w połączeniu z innymi wielobarwnymi posadzkami mozaikowymi odkrytymi poprzednio podczas prac na Kom el-Dikka i eksponowanymi w tzw. Willi Ptaków, świadczy nie tylko o zamożności niegdysiejszych mieszkańców badanych domów, ale także o popularności sztuki mozaikarskiej wśród ludności antycznej Aleksandrii.

Centrum Archeologii Śródziemnomorskiej Uniwersytetu Warszawskiego – pod jego auspicjami od ponad 50 lat prowadzone są polskie badania wykopaliskowe i prace konserwatorskie w krajach basenu Morza Śródziemnego, Afryki i Bliskiego Wschodu. Aktualnie Centrum prowadzi ok. 30 projektów na stanowiskach datowanych od czasów prehistorycznych, poprzez wszystkie okresy historyczne aż po późny antyk i okres muzułmański w Egipcie, Sudanie, Libanie, Jordanii, na Cyprze, Kuwejcie, Arabii Saudyjskiej, Omanie i Armenii. Centrum prowadzi też Stację Badawczą w Kairze i Polski Ośrodek Archeologiczny w Chartumie.

Czytaj więcej: www.pcma.uw.edu.pl ; www.facebook.com/pcma.uw/

Kontakt: Agnieszka Szymczak: agnieszka.szymczak@uw.edu.pl, Tel. kom. 502 14 00 36